



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1053/2025
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљене АА, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Младеновцу К.бр.300/2022 од 20.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљене АА, поднет против правноснажног решења Основног суда у Младеновцу К.бр.300/2022 од 20.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Младеновцу К.бр.300/2022 од 20.01.2025. године на основу члана 261. став 1., 2 и тачка 8) ЗКП обавезане су окривљене АА и ББ да приватној тужилји ВВ на име трошкова кривичног поступка исплате новчани износ од 278.750,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема решења, под претњом принудне наплате.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости поднела је окривљена АА, због „битне повреде одредаба кривичног поступка“, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законикау.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљена АА захтев за заштиту законитости поднела лично (својеручно написала и потписала), а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП, то је Врховни суд нашао да је њен захтев, у смислу наведене законске одредбе, недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 3. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић